

LO SỢ PHẠM TỘI MẤT LÒNG CHÚA

Năm 1907 - tức năm lên 7 tuổi - con được lãnh Phép Thêm Sức. Giống như khi xưng tội và rước lễ lần đầu, trước đó một năm, hôm ấy, con không muốn ra chơi ngoài đường, để khỏi làm vấy bẩn tấm áo linh hồn con.

Nhà con có một khu vườn khá rộng nên con ra ngồi dưới bóng cây để đọc sách. Mấy ngày trước đó cũng thế, để dọn mình lãnh Bí Tích Thêm Sức, con tìm trú ẩn dưới bóng mát một cây lê thật lớn. Con thầm nghĩ:

- Trong sự yên lặng tĩnh mịch con được bảo đảm khỏi làm hoen ố tấm áo linh hồn con.

Ngày hôm trước, con xưng tội và rước lễ. Chính trong những dịp đặc biệt ấy nổi lên trong lòng con sự lo sợ phạm tội làm mất lòng Chúa. Ngồi yên ẩn trên chiếc ghế nhỏ, con lật xem từng trang Cuốn Truyện dành cho Trẻ Em. Còn đang lật lật như thế con bỗng chú ý đến một đàn kiến, rộn ràng thi nhau đi đi lại lại không ngừng! Con liền ngồi bệt xuống đất để quan sát rõ hơn. Chính lúc ấy, trong trí khôn non nớt ngây thơ của con bỗng nảy ra ước muốn được làm con kiến tí hon. Nếu Thánh Thiên-Thần Bản-Mệnh hỏi con lý do tại sao lại có ước muốn kỳ lạ như thế, hẳn con sẽ trả lời:

- Những con kiến tốt lành hơn, vì chúng không phạm tội làm mất lòng Chúa và không chọc thủng gai nhọn vào trán Đức Chúa GIÊSU. Phần con, nếu con không được sự trợ giúp của Thánh Thiên-Thần Hộ Thủ và của Đức Chúa GIÊSU ngự trong lòng thì chắc chắn con sẽ phạm rất nhiều tội lỗi.

Kể từ ngày ấy cho đến năm lên 10 tuổi, con đặc biệt có cảm tình, yêu thương triu mến thú vật và ước ao trở thành một trong các loài thú. Con hy vọng THIÊN CHÚA Nhân Lành không bị xúc phạm vì ước muốn ngộ nghĩnh của con. Nhưng THIÊN CHÚA biết rõ lòng con chất phát thật thà. Nếu chẳng may, con vô tình làm cho một con vật nhỏ bé nào đó bị thương, con cảm thấy vô cùng ân hận.

Tuy nhiên, đôi khi con có dịp kiểm chứng tất cả các thú vật không tốt lành như con tưởng nghĩ. Lúc ấy, con lại tự nhủ:

- Phải rồi, con biết tại sao tất cả các thú vật không tốt lành hết. Bởi vì, chúng không có Thánh Thiên-Thần Bản-Mệnh giống như con. Con hằng được Thánh Thiên-Thần Bản-Mệnh nhắc nhở, khuyên bảo không được làm điều xấu.

Một ngày, Bilac - con chó giữ nhà của người hàng xóm - nhảy rào vào phần đất gia đình con và giết chết hai con thỏ. Một thời gian ngắn sau đó, con có dịp quan sát cặp chó con người ta biếu gia đình con, cũng chả làm nên trò trống gì. Néro là chó đực và Vénéza là chó cái. Néro ngoan ngùy nhưng Vénéza lại đánh đá. Mỗi lần chị giúp việc Acacia cho chúng ăn thì Vénéza ngấu nghiến trọn phần ăn và nếu Néro mon men đến gần thì Vénéza nhe bộ răng dữ tợn gầm gừ đe dọa. Tội nghiệp chú chó con Néro! Trước thái độ tàn ác khốc liệt này, Néro bèn lui ra xa xa, ngồi chốc ngốc, thèm thùng nhìn Vénéza ăn uống thỏa thuê!

Ăn chán chê rồi mà Vénéza vẫn không chịu rời đĩa thức ăn. Nó ngồi một bên canh chừng không cho chú chó con Néro léng-phéng đến gần! Chứng kiến cảnh tượng này, con thầm nghĩ:

- Sao mà con chó cái Vénéza nó dữ thế! Ăn no rồi mà nó vẫn không để cho Néro đụng vào đĩa, khiến chú chó con Néro đói meo! Buồn tui ngui!

Trong khi đó thì con gà cồ trong chuồng gà của nhà con cũng thường tỏ ra dữ dằn với đám gà mái. Tất cả những sự kiện trên đây và nhiều chuyện khác liên quan đến thú vật mà con gọi ngây thơ là các tội lỗi của loài vật, đã làm biến mất trong con ước muốn trở thành một con vật bé nhỏ!

Chứng từ của Chị Maria Antonia (1900-1939), người Brazil, thuộc dòng Nữ Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ. Tên thật của Chị là Cecilia Cony.

... "Lạy Chúa, ai được vào ngụ trong Nhà Chúa, được ở trên núi thánh của Ngài? Là kẻ sống vẹn toàn, luôn làm điều ngay thẳng, bụng nghĩ sao nói vậy, miệng lưỡi chẳng vu oan, không làm hại người nào, chẳng làm ai nhục nhã. Coi khinh phờng gian ác, trọng ai kính Đức Chúa Trời, lờ thề mà bị thiệt, thì cũng chẳng rút lời, cho vay không đặt lãi, chẳng nhận quà hối lộ mà hại đến người ngay. Phàm ai làm những điều này không hề nao núng chuyển lay bao giờ" (Thánh Vịnh 15 (14)).

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 77-79)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt